و دارند و حالا این رابطه نزدیک‌تر هم شـده اسـت؛ البته چین درباره نزدیکی بیش از حد ناتو به کشـورهای حوزه هند و آرام موضع داشـته اسـت و در سمت خود ناتو نیز، فرانسه و برخی کشورهای اروپای مرکزی و شرقی ترجیح می‌دهنـد، تمرکز ناتو بر اطلس باشـد و هنـد و آرام را بر عهده ایالات متحده بگذارند.

اعضای کرینک چه می‌کنند؟

در شـرح این محور، وب‌سـایت آمریکایی پولیتیکو در نوشـته‌ای در اکتبر ۲۰۲۴ چنین ادعـا می‌کند که ایران از طریـق تأمین پهپادهای شـاهد به روسـیه در جنگ با اوکراین کمک رسـانده و نیز با اعزام مشـاوران نظامی. به ادعای ایالات متحده و اوکراین، موشـک‌های بالسـتیک نیز در ایـن کمک‌ها بوده‌اند. کره شـمالی، حجم بالایی مهمات توپخانه‌ای و نیز موشـک برای روسـیه فرسـتاده است و نیز هزاران سرباز. درباره چین نیز علاوه بر ادعای کمک نظامی، موضوع خرید حامل‌های انرژی از روسـیه نیز مطرح شده است و البته، فروش ریزپردازنده‌ها و دیگر ابزارهایی که در روند کار ارتش روسیه لازم هستند. برخی کالاهـای مصرفی و امثـال این‌ها را نیز که روسـیه دیگر نمی‌تواند از غرب وارد کند، چین تأمین می‌کند.

وال اسـتریت ژورنال در نوشـته‌ای در ماه مارس سال جـاری میلادی اشـاره می‌کند، با نزدیکـی اقتصادهای روسیه و چین، دو کشور استفاده فزاینده‌ای از واحدهای پـول خـود در معامـلات می‌کننـد و دلار آمریـکا را کنار می‌گذارند. ایـن البته تا حدی به دلیل ارتباط مسـتقیم دلار با تحریم اسـت؛ در عین حال، مسکو و پکن از جمله پایتخت‌هایی بوده و هسـتند که بدشـان نمی‌آید، دلار از جایگاه فعلـی خود به عنوان واحد پـول اصلی معاملات جهانی، خارج شـود. به نوشـته این روزنامـه آمریکایی و البته دست‌راسـتی، روسیه در ازای دریافت کمک نظامی از کره شـمالی، اجـازه ورود کارگران از این کشـور را نیز داده اسـت و به ادعای مقامات کره جنوبی، متخصصانی فنی نیز برای برنامه ماهواره‌های جاسوسـی پیونگ‌یانگ فرستاده است. در رساندن نفت به کره شمالی نیز، روسیه کمک می‌کند.

اگر در تبیین کرینک، روسیه پیش‌قراول ماجراست و در صف اول جنگ، در همین تبیین، چین قدرت اصلی پشت جبهه داسـتان به حساب می‌آید. به عنوان دومین اقتصاد بزرگ جهان، چین پشـتیبان اقتصادی این چهارگانه دیده می‌شـود. به عنوان کشـوری که در مجموع، وارداتش در حوزه انرژی بیشـتر اسـت، اکثریت قاطع واردات نفت از ایران را در حال حاضر چین انجام می‌دهد. ادعا می‌شـود که تقریباً تمام تجارت خارجی رسـمی کره شـمالی نیز با چین است. وال اسـتریت ژورنال در همان مقاله، عدد ۹۸ درصد را برای این موضوع ذکر می‌کند.

محور یا ترکیب؟

اما به نظر می‌رسـد، واقعیت داسـتان، با آنچه در این کارزار نسـبتاً تبلیغاتـی مطرح می‌شـود، تفـاوت دارد. اندیشکده شـورای آتلانتیک در تحلیلی که همین هفته گذشـته منتشر شـد، موضوع را چنین توصیف می‌کند: «گاهـی از این گـروه به عنـوان یک محور یاد می‌شـود امـا در واقعیـت، این مجموعـه‌ای از روابـط دوجانبه در حال تقویت با کشـورهایی اسـت که برای ادامه پیگیری جنگ از سـوی روسـیه اهمیت اساسـی دارنـد. حضور مقامات این سـه کشـور در بازدیـد از رژه نظامیان چین به مناسبت هشتادمین سـالگرد پایان جنگ جهانی دوم در آسـیا و ابراز تعهد کامل‌شـان به نظمـی تازه در جهان کـه در آن ایالات متحده دیگر مسـلط نباشـد، حاکی از این اسـت که این کشـورها، به شـکلی فزاینـده بلوکی ضدایالات متحده را تشـکیل می‌دهند، بـا اتحادی نه بر سر ارزش‌های مشترک که بر سر نارضایتی‌های مشترک.» در ایـن تحلیل، این اندیشـکده اشـاره می‌کنـد، به‌رغم موضع‌گیری‌هـای سیاسـتمداران و رسـانه‌ها، «ارزیابی تهدیدهای جهانی»، گـزارش نهادهای اطلاعاتی ایالات متحـده به کنگـره در نسـخه سـال ۲۰۲۵، از این گروه بـه عنـوان محور یـاد نمی‌کند: «ایـن روابط کـه عمدتاً دوجانبه‌انـد و تـا حـد زیـادی در عرصه‌هـای امنیتی و دفاعی هسـتند، ظرفیت‌های انفرادی و جمعی این‌ها را برای تهدید و آسـیب به ایالات متحـده تقویت کرده‌اند و همچنیـن تاب‌آوری آن‌ها را در مقابـل تلاش‌های ایالات متحـده و غرب، برای محدودکـردن فعالیت‌های آن‌ها یا بازدارندگی در مقابلشان.»

ایـن تحلیـل اشـاره می‌کند که ایـن متحـدان، تنها در جنـگ اوکرایـن اهمیـت ندارنـد، بلکـه در «برنامـه ولادیمیـر پوتین، رئیس‌جمهور روسـیه برای نظم جهانی «پساغربی» هم اهمیت اساسـی دارند.» این شاید اصل موضوعی اسـت که بر اسـاس آن، ادعاها دربـاره وجود این محور، شکل گرفته اسـت. روسیه‌ی پوتین، به دنبال دنیایی چندقطبی اسـت که در آن ایالات متحده جایگاه هژمونیک و مسـلط خود را از دسـت داده باشد. چین با رهبری حزب کمونیست، در رقابتی آشکار این سلطه را به چالش می‌کشد. ایران و کره شمالی، هر کدام به شکلی، نه‌تنها با سلطه آمریکا مخالفت دارند و این را بخشی مهم در سیاسـت خارجی خود کرده‌اند، بلکه می‌توان گفت، دهه‌هاسـت آسـیب‌هایی جـدی از این سـمت متحمل شده‌اند و طبعاً تغییر این نظم برایشان مطلوب به حساب می‌آید.

بر همین اسـاس ادعاها درباره این چهارگانه تا حدی بـالا رفته که برخی، از جمله فیلیـپ زلیکوف مورخ، این رابطه را با رابطه متحدین پیش از پرل هاربر مقایسه کرده اسـت؛ اما بسیاری از کارشناسان با این نوع روایت همراه نیسـتند. الیزابت ویشـنیک، کارشـناس روابـط چین و روسیه در گزارشی برای مؤسسه پژوهش سیاست خارجی می‌نویسـد: «محور، نیازمند این است که چیزی بیش از الگوی اسـتبدادی و گرایش ضدغربی در کار باشد. [اگر محور بود] انتظار می‌داشتیم نوعی همکاری رسمی بین این سـه کشـور ببینیم، انتظار رویکردی هماهنگ برای کمک به روسـیه در اوکراین می‌داشتیم.» تحلیل شورای آتلانتیک اشاره می‌کند که همکاری‌های دفاعی روسیه با کره شمالی و ایران متفاوت است: «مثلاً در این که روسیه تعهـد دارد در صـورت حمله به کره شـمالی، به کمکش برود، اما چنین تعهدی به ایران ندارد. این چهار کشـور، پیمان چهارجانبه امضا نکرده‌اند و جز میلی مشـترک به اینکـه نظم بین‌المللی فعلی را به هم بریزند، منافع‌شـان همیشه منطبق نیسـت. تنش‌ها بین روسیه، چین و کره شمالی بر سـر جنگ کره همچنان برقرار است و چین به روابطه روبه‌رشد روسیه و کره شمالی با نگرانی می‌نگرد.»

مسئله دیگر، چالشی در ذات این همراهی است. این چهار کشـور، البتـه در مخالفت با نظم متکـی به ایالات متحده مشـترک هستند، اما هر کدام، دغدغه‌ها و منافع خـود را در این زمینه دنبال می‌کنند و به نظر نمی‌رسـد، نظم تازه‌ای که همه‌شـان بر سـر آن توافق داشته باشند، در برنامه باشد. ضمن اینکه هر گونه تغییر سیاسی در هر کدام از این کشورها نیز ممکن است شرایط را تغییر دهد.

ایران کجای ماجراست؟

رابطـه ایـران و روسـیه در طـول تاریـخ، پیچیـده و پرفرازونشـیب بـوده اسـت؛ امـا از فوریـه ۲۰۲۲، زمان کلیدخوردن جنگ اوکراین، ایران حامی ضروری روسـیه به حسـاب آمده اسـت. دربـاره آنچه ایـران از این رابطه حاصـل می‌کند، به‌خصـوص در سـال‌ها و بلکه روزهای اخیر، در ایران بحث‌های فراوانی مطرح شـده اما به نظر می‌رسـد، این سـؤال از نظرگاه غربی نیز مطرح اسـت. روسـیه البتـه در طـول دهه‌هـای گذشـته کمک‌هایی نظامی به ایران داشـته اسـت و در مسـئله سـوریه نیز، دو کشـور همـراه بودنـد؛ در عیـن حـال، در برهه‌های مختلف نیز روسـیه در ارائه برخی تسـلیحات و تجهیزات مورد نیاز ایران، تعلل به خرج داده اسـت که سـوخو۳۵ و سـامانه دفاع موشـکی اس ۴۰۰، نمونه‌های مشهور آن هسـتند. ایران همچنین در جایگاه مسـیر ترانزیت و در راسـتای گذرگاه شمال-جنوب برای روسیه اهمیت دارد، هـم بـرای دورزدن تحریم‌ها و هـم برای رابطه روسـیه با کشورهای دیگر در این مسیر. روابط اسرائیل و روسیه در نتیجه جنگ اسـرائیل در غزه کمی آسیب دیده است اما درحالی‌که ایران و اسـرائیل، دشمنی آشکاری با یکدیگر دارند، روسـیه همواره روابط خود را با اسـرائیل داشـته است. روسـیه و اسـرائیل هر دو مایل به حفظ این رابطه هستند. به لحاظ اقتصادی نیز، ظرفیت سودبری روسیه از اسرائیل بیشتر است تا از ایران.

ایـن روابط، در تقابـل با آمریـکا شـکل گرفته‌اند اما همزمان، یکی از گزینه‌های اصلـی تضعیف یا تغییر این روابط نیز، بـه اقدامات آمریکا برمی‌گردد. در تحلیل‌های مربـوط به «کرینک» همان زمانی کـه این اصطلاح برای اولین بار مطرح شـد، به موضوعی اشاره شد که حالا نیز در نوشته‌های کارشناسان مطرح است: اگر جنگ روسیه با اوکراین تمام شود و کار به صلح بکشد، چه خواهد شد؟ انتظـار می‌رود چنین اتفاقی با نقش‌آفرینی جدی ایالات متحـده رخ دهـد و احتمالاً با بهبود روابط بین مسـکو و واشنگتن پی گرفته خواهد شد؛ به‌خصوص اگر این اتفاق در همیـن دوران ترامپ رخ دهد که محتمل نیز هسـت. ترامـپ به صورت جدی پیگیر چنین نتیجه‌ای اسـت و از همان دولت پیشـین خود نیز در اندیشه بهبود روابط بین آمریکا و روسـیه بوده اسـت. برخی تحلیلگران معتقدند، چنیـن اتفاقی، طبعاً نیاز روسـیه را به ایـن چهارگانه و از جمله به ایـران کاهش خواهد داد و طبعـاً از موضوعیت کرینـک خواهد کاسـت. در عین حال، حتـی اگر روابط آمریکا و روسیه بهبود نسبی یابد و تحریم‌های روسیه رفع شـود، ایران احتمالاً به عنوان متحد سیاسـی و مشتری اقتصادی روسـیه همچنان در منظومه سیاست خارجی مسـکو جای خواهد داشـت؛ با وجود این، باید این مهم را در نظر داشـت: روسیه‌ای که تحریم نباشد، طبعاً رفتار متفاوتی با ایران تحت تحریم خواهد داشت، تا روسیه‌ای که خود نیز تحریم اسـت. بـه همین طریـق و از نظرگاه سیاسـی نیز، روسیه‌ای که از سـوی غرب به انزوا محکوم نباشـد، نیازهـا و برنامه‌هـای متفاوتـی خواهد داشـت کـه لزوماً با الگـوی فعلی همخوان نخواهنـد بود. چنان که اشـاره شـد، روابط روسـیه با این سه کشـور، حاصل جنگ اوکراین نیسـت، اما چنان کـه وقوع جنگ اوکراین و پیامدهـای آن، در تقویت این روابط اثر جدی داشـته، فیصله‌یافتـن ماجرا نیز می‌تواند اثر عکـس بر این روابط داشـته باشـد، یا به عبارت دیگـر، چارچوب‌دهی منافع مسکو را تغییر دهد. طبعاً در چنین چینشی، چین کمتر نگران دورشدن روسـیه خواهد بود، چراکه رابطه مسکو و پکن، تعریف و ترکیب متفاوتـی دارد. از طرف دیگر، این مسـئله نیز در میان اسـت که اگر مسـئله ایران و ایالات متحده حل شود، باز احتمال این هست که الگوی تعامل ایران و روسیه تحت تأثیر قرار گیرد.

از سـوی دیگر و بر اسـاس تحلیل شـورای آتلانتیک، حملات اسـرائیل و آمریکا به ایران، مسائلی درباره آینده روابط روسـیه و ایران و نیز چین و ایران ایجاد کرده‌است، با توجه به اینکه این دو کشـور، اگرچه حملات اسـرائیل را محکـوم کردنـد و درباره خطر تشـدید تنش هشـدار دادند، درباره حمله آمریکا سـاکت بودنـد و به‌علاوه، به کمـک تهران برای دفـاع هم نیامدند؛ به‌عـلاوه، با توجه بـه ضرباتی که به تأسیسـات ایـران خورده و نیـز با ترور دانشمندان و مقاماتش، روسیه و چین درباره نقش ایران به عنوان شریکی قابل‌اتکا در آینده، تردیدهایی دارند. در این میان، این نکته نیز حائز توجه اسـت که طبق برخی گزارش‌ها، روسـیه اکنون توانایی این را دارد که در خاک خود، بر اسـاس طراحی ایرانی، خود پهپادهای مشـابه شـاهد را در تعداد ۲ هـزار ۷۰۰ فروند در ماه تولید کند و این نیاز مسکو به تهران را کمتر هم می‌کند.

چشم‌انداز راهبردی یا بزرگنمایی تاکتیکی؟

در مجموع به نظر می‌رسـد بین دستگاه تبیین غربی و شـرقی در این میان یک اشـتراک منفعت ایجاد شـده اسـت که همانا بزرگنمایی موضوع روابـط بین این چهار کشـور باشد. بهترین نمود رصد این اشتراک، در ماجرای خبـر اخیر تحویل سـوخو۳۵ به ایـران بود که از سـوی رسـانه‌های غربی و ایرانی همزمان مطرح شـد. این خبر چندیـن بار تابه‌حـال به همین شـکل از هـر دو تریبون مطرح شده و البته تا به امروز نیز محقق نشده است اما به نظر می‌رسـد، خبری که حاکی از همکاری نظامی جدی بین ایران و روسـیه باشـد، بـرای هر دو طـرف جذابیت ویـژه‌ای دارد، البته با انگیزه‌هـای مختلف. طرف غربی بـر طبل «کرینک» می‌کوبـد و آن را با متحدین در جنگ جهانـی یا «محور شـرارت» ادعایی بـوش در اوایل قرن حاضر مقایسـه می‌کند تا در رویکرد جنگ‌طلبانه، ادراک تهدید از سـوی مسـکو، تهران، پکن و پیونگ‌یانگ را بالا ببرد و با ادعای هم‌دسـتی این‌ها، مخالفان آنان در غرب را نیـز به هم پیوند بزند. در مقابل، در این سـمت ماجرا، اعضای این چهارگانه، به‌خصوص روسیه و ایران نیز مایل هسـتند، تصویر همکاری خود را چـه در عرصه داخلی و چه خارجی، برجسـته کنند و از این طریق، شاخ‌وشـانه متقابلی برای طرف مقابل کشـیده باشـند. در عمل اما طرف غربی، در مواجهه با هر کـدام از این چهار بازیگر، یا لااقل با سـه تای آن‌ها، مسیرهای خود را برای مدیریت روابط طی می‌کنـد و راه را برای بهبود روابط جداگانه باز می‌گذارد. در این سـوی داسـتان نیز، نه‌تنها در مدیریت مسائل با غرب، لزوماً موضوع منافع مشترک نیست، بلکه مکرر دیده می‌شود که تلاش‌ها در این زمینه در هر کدام از ایـن چهار پایتخت، به مـذاق دیگری خوش نمی‌آید یا موضوعی مشـترک را به تعویق می‌اندازد. شـواهد نشان می‌دهـد، کرینک، ائتـلاف یا اتحاد نیسـت، بلکه اغراق در همزمانـی تعاملات دوجانبه‌ای مولـود الزامات لحظه اسـت؛ برچسـبی که برای مقابلـه با چند پدیـده، آن‌ها را در یـک ظرف قرار داده اسـت، بدون اینکـه لزوماً این هم‌نشینی، دائمی باشد.

به نظر می‌رسد بین دستگاه تبیین غربی و شرقی در این میان یک اشتراک منفعت ایجاد شده است که همانا بزرگنمایی موضوع روابط بین این چهار کشور باشد. بهترین نمود رصد این اشتراک، در ماجرای خبر اخیر تحویل سوخو۳۵ به ایران بود که از سوی رسانه‌های غربی و ایرانی همزمان مطرح شد. این خبر چندین بار تابه‌حال به همین شکل از هر دو تریبون مطرح شده و البته تا به امروز نیز محقق نشده است اما به نظر می‌رسد، خبری که حاکی از همکاری نظامی جدی بین ایران و روسیه باشد، برای هر دو طرف جذابیت ویژه‌ای دارد، البته با انگیزه‌های مختلف

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران

مناقصه عمومی دو مرحله‌ای با ارزیابی کیفی
شماره FBP-۰۱۲۰۰۰۳

نوبت اول

لوله‌های ارتجاعی صادرات نفت خام پایانه خلیج فارس

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد فراخوان فوق الذکر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پیشنهادات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۳۶۳۱۰۰۰۱۶۰ انجام خواهد شد. پیشنهاددهندگان در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی اقدام نمایند.
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار: تلفن: ۲۳۹۴۲۶۲۴-۰۲۱
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۵۱۹۳۷۶۸ و ۸۸۹۶۳۷۳۷

شناسه آگهی: ۲۰۳۴۶۷۲

روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران

دیپلمات‌ها

دعوت وزیر کشور عمان از لاریجانی

وزیر کشور عمان روز دوشنبه با دبیر شورای عالی امنیت کشـورمان دیدار و دوطرف بر گسترش همکاری‌های اقتصادی و امنیتی بین دو کشور تاکید کردند. حمود بن‌فیصل البوسعیدی وزیر کشور عمان در رأس هیئتی بلندپایه روز دوشنبه ۵ آبان ۱۴۰۴ با علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران، در محل این شورا دیدار و گفت‌وگو کرد. وزیر کشور عمان در ایـن دیدار دعوت رسـمی از لاریجانی برای سـفر به مسـقط را مطرح کـرد و این سـفر را گامی مهم در مسـیر تعمیق همکاری‌های راهبردی میان دو کشور دانسـت. دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز با اشاره به نقش سازنده و متوازن عمان در تحولات منطقه‌ای، بر ضرورت بهره‌گیری از ظرفیت‌های گسـترده دو کشور برای توسـعه همکاری‌هـای اقتصـادی و امنیتی در سطوح راهبردی تأکید کرد.

شانه‌به‌شانه ایران ایستاده‌ایم

سرگئی ریابکوف، معاون وزیر امور خارجه روسیه گفت: «روسیه و ایران طی سال‌ها همکاری بسیار عمیق، بسیار عملی و در عین حال بسیار چندوجهی را توسعه داده‌اند و معتقدم که هیچ بی‌اعتمادی بین کشورهای ما وجود ندارد.» وی خاطرنشـان کرد: «امیدوارم افـرادی که از دوره بسیار دشـوار و چالش‌برانگیزی را که هر دو کشور ما در حال گذر از آن هسـتند، مطلع هستند، به همان اندازه درک کنند که ایران و روسیه باید حتی نزدیک‌تر به یکدیگر بایستند.» معاون وزیر امور خارجه روسیه گفت: «با جمهوری اسلامی ایران در همه زمینه‌ها... همکاری داریم و آماده تقویت روابط با ایران هسـتیم.» وی ادامه داد: «اینکه برخی در جهان، نه‌فقط در ایالات متحده، بلکه در اروپا، در اتحادیه اروپا، از موضوع هسته‌ای ایران به عنوان بهانه‌ای برای قلدری، برای اسـتفاده از قدرت نظامی علیه ایران اسـتفاده می‌کنند، برخلاف امنیت بین‌المللی و رفاه کلی بشریت است و ما این رویکرد را به شدت محکوم می‌کنیم. ما دست در دست، شانه‌به‌شانه در کنار ایران می‌ایستیم.» معاون وزیر امور خارجه روسیه تأکید کرد: «ما نیز از تمام حمایت‌هایی که از ایران، چه در عرصه سیاسـی و چه در عرصه‌هـای دیگر، دریافت می‌کنیم، بسیار سپاسگزاریم. این حمایت‌ها در این برهه چالش‌برانگیز مهم است.»

ایجاد مانع در همکاری با ایران، غیرقانونی است

زونگ پی‌وو، سـفیر چیـن در ایـران، در خصوص نامه مشترک ایران، روسـیه و چین به شورای امنیت سازمان ملل در رد اسـنپ‌بک گفت: «چین همـواره تأکید دارد که حل‌وفصل مسـئله هسته‌ای ایران از مسیر سیاسی، دیپلماتیـک و صلح‌آمیز تنها گزینه ممکن اسـت. ما با هرگونه تهدید و فشـار مخالفت می‌کنیم.» سفیر چین تأکید کرد: «ما تمایل داریم ارتباطات و هماهنگی نزدیک خود با طرف ایرانی را حفظ کنیم.» این دیپلمات چینی تصریح کرد: «چیـن با تحریم‌های یکجانبـه مخالف و معتقد اسـت سیاست «مدیریت از راه دور» علیه چین یا ایران، یعنی ایجاد مانع در همکاری‌های عادی کشورها با ایران در چارچوب قوانین بین‌المللی، اقدامی غیرمنطقی و غیرقانونی است. اگر منافع قانونی شرکت‌ها و طرح‌های چینی آسیب ببینند، چین اقدامات لازم را برای حفاظت از این منافع مشروع اتخاذ خواهد کرد.»